

Τι είναι το Ψυχοσάββατο

/ [Παράδοση](#)

Ημέρα ξεχασμένη για κάποιους... Για την Εκκλησία μας, όμως, όχι.

Σύμφωνα με ανάρτηση της ενορίας Αγ. Βησσαρίωνα Φιλιππιάδας, ο λόγος που η Ορθόδοξη Εκκλησία καθιέρωσε τα δύο Ψυχοσάββατα είναι ο εξής:

Επειδή πολλοί κατά καιρούς πέθαναν μικροί σε ηλικία ή στην ξενιτιά ή στη θάλασσα ή στα όρη και τους κρημνούς ή και μερικοί, λόγω πτωχείας, δεν αξιώθηκαν των διατεταγμένων μνημόσυνων, **«οι θείοι Πατέρες φιλανθρώπως κινούμενοι θέσπισαν το μνημόσυνο αυτό υπέρ πάντων των απ' αιώνος ευσεβώς κεκοιμημένων Χριστιανών**

».

Έτσι δεόμεθα υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως πάντων των απ' αιώνας κεκοιμημένων ορθοδόξων χριστιανών, βασιλέων, πατριαρχών, αρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, μοναχών, γονέων, προγονέων, πάππων, προπάππων, διδασκάλων, αναδόχων ημών εν τη πίστει...

Το Ψυχοσάββατο πριν την Κυριακή της Απόκριω έχει το εξής νόημα: Η επόμενη ημέρα είναι αφιερωμένη στη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου, εκείνη τη φοβερή ημέρα κατά την οποία όλοι θα σταθούμε μπροστά στο θρόνο του μεγάλου Κριτή. Για το λόγο αυτό με το Μνημόσυνο των κεκοιμημένων ζητούμε από τον Κύριο να γίνει ίλεως και να δείξει τη συμπάθεια και τη μακροθυμία του, όχι μόνο σε μας αλλά και στους προαπελθόντας αδελφούς, και όλους μαζί να μας κατατάξει μεταξύ των υιών της Επουράνιας Βασιλείας Του.

Η Εκκλησία είναι το ίδιο το Σώμα του Χριστού.

Προγευόμαστε αυτή τη χαρά: να είμαστε μέλη του Σώματος κάθε φορά που τελούμε τη Θεία Λειτουργία.

Μόνο που αυτό το Σάββατο νιώθουμε τους κεκοιμημένους πιο κοντά μας.

Γιατί δεν είμαστε μόνο εμείς που έχουμε να θυμόμαστε.

Αλλά όλο το σώμα του Χριστού.

Και η μνημόνευση των ονομάτων, μακρόσυρτη υπό τον ήχο του «Κύριε ελέησον», μάς υπενθυμίζει ότι η αγάπη δεν είναι μόνο για τους οικείους και συγγενείς, αλλά για όλους που εν Χριστώ γίνονται οι κατεξοχήν οικείοι μας. Οι αδελφοί μας.

Ας βρεθούμε λοιπόν κι εμείς στο ναό, μεγαλύτεροι και μικρότεροι, κι ας Τον παρακαλέσουμε:

Και των κεκοιμημένων μνημόνευσον Σωτήρ μου, εν δόξη όταν έλθης.

Έτσι κι αλλιώς ο θάνατος για μας δεν είναι τέρμα, αλλά μια στάση και ένα πέρασμα, ένα Πάσχα.

Προσευχή για το Ψυχοσάββατο

Υπέρ των Ψυχών

«Μνήσθητι Κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πάππων, προπάππων, γονέων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, τέκνων, συγγενῶν, φίλων, διδασκάλων καί ἀναδόχων ἡμῶν ἐν τῇ πίστει καί πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καί πίστει τελειωθέντων, καί συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῆς.

Καί κατασκήνωσον αὐτούς ἐν τῇ θείᾳ μακαριότητί Σου, ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα λύπη, πᾶσα ὀδύνη, καί στεναγμός, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου Σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους σου.

Χάρισαι αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν Σου, Βασιλείαν φωτός καί ἀληθείας, καί τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καί αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καί τῆς Σῆς ἀπεράντου καί μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν».

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν!

Μνήσθητι καί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου!

Ἀμήν!